

i Mosselen en Japanse oesters zorgen niet alleen een vaste ondergrond op de Waddenzee, ze filteren het water en geven zeewieren, slakjes, visjes en garnalen groeikansen.

Onderzoekers gaan tijdens vloed met rubberboten de Waddenzee op. Foto's: NIOZ

Gewapend met peilbuizen gaan NIOZ-medewerkers veldwerk doen op de platen.

van oost naar west. Die hangt voor een belangrijk deel samen met de langere tijd dat de ondiepere delen in het oosten droog liggen. Daarnaast is het oosten modderiger en zitten er meer groene eencelligen op de wadbodem. In het westen resulteert dat in meer strandgapers, kokkels en zwaardschedes, terwijl naar het oosten vooral de kokkels dominant zijn. Strandgapers zie je ook meer in de gebieden

met lagere zoutgehalten, zoals rond de Afsluitdijk en tegen de Groningse en Friese kust." Binnen die grote lijn van oost naar west vond Compton veel nuances in de verschillende delen van het wad. „Een gebied dat er echt uitspringt is het Eems-Dollardgebied. Dat gebied is bijvoorbeeld extreem modderig, waardoor het een heel eigen dynamiek en bodemleven kent. Uiteraard hangt het op alle mogelijke

manieren samen met de rest van het wad, maar het is wel een verhaal apart. Het is goed dat we dit ook via de bemonstering van het SIBES-project hebben kunnen aantonen." Dat Compton het voorkomen van verschillende bodemdieren nu zo logisch heeft gekoppeld aan fysische factoren betekent niet meteen dat ze ook echt begrijpt waarom bijvoorbeeld een strandgaper andere keuzes maakt dan een

mossel. „Het hele proces van voortplanting, groei van larven en zaadval van schelpdieren is nog behoorlijk mysterieus. Niemand kan je precies vertellen waarom bijvoorbeeld maar een klein percentage van de zaadval van een bepaald schelpdier tot vestiging leidt. Maar deze koppeling van data geeft wel meer houvast om dat proces te onderzoeken." Compton hoopt dat de kaarten met de verspreiding van

bodemleven door andere onderzoekers gebruikt gaan worden. „Het moet eigenlijk net zo gewoon worden als het checken van een waterkaart met diepten erop. Een vogel- of vissenonderzoeker kan de verspreiding van bepaalde soorten pas beginnen te begrijpen als hij of zij ook kijkt hoe het voorkomen van een soort samenhangt met de verspreiding van het bodemleven."